

Càntut

Cançons de tradició oral

El comte Arnau

Marina Vilalta i Fajula, Ribes de Freser

1. La prin - ce sa es-tà as-sen - ta-da (e)n el seu pa - lau, i se li pre-sen-ta el con-de,
7 dei-xa - ri - eu veu - re, mu - ller l(l)e - ial?" "Mas-sa les es-pan - ta - ri - eu,
con - de l'Ar - nau, con - de l'Ar - nau. "I què hi
mu - ller l(l)e - ial, mu - ller l(l)e - ial?" "En el
con - de l'Ar - nau, con - de l'Ar - nau." "Dei - xa'm
11 1. 2.
feu, vós a - quí, a - ra, con - de l'Ar - nau?" 2.(?)
cuar - to són, que bro - den se - da i es-tamp." 3.Me les
veu - re la pe - ti - ta (u) la més gran.

Tant m'estimo la petita com la més gran.
On teniu els mossos, ara, muller l(l)eial?
-A l'estable són que donen grana als cavalls.
Surt un foc per les (au)relles, conde l'Arnau,
què és això que us (a) surt per les (au)relles? -Muller l(l)eial,
ja n'és el foc que em turmenta, muller l(l)eial.
-Com us heu condemnat, vós ara, conde l'Arnau?
-Amb mesures mal pagades,
i amb soldades mal pagades, deu-mil enganyos.
(Con) la tinguin afanyada
pagueu la soldada als mossos, no feu engany,
si no també em vindràs a veure allà al meu palau;
ja tornes (a) quedar soleta, viudeta igual.